

ELŐFIZETÉS:
 Egész évre . . . 6 ft.
 Fél évre 3 ft.
 Negyed évre . . 1 ft. 50 kr.
 A lap szellemi részét illető
 küldemények a szerkesztő-
 nek, anyagiak a laptulaj-
 donosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DIJ:
 egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
 többszöri hirdetésnél olcsóbb.
 Nyiltér sora 25 kr.
 Bélyegdíj minden hirdetésnél
 30 kr.
 A hirdetések Bittermann
 Nándor könyv- és könyvnyomdá-
 jában és a szerkesztőnél fogad-
 tatnak el.
 Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

Népboldogítók.

Egy külön speciális osztályát képe-
 zik az emberi társadalomnak. A
 nagy városok épp oly kevésbé
 szülőkölnönek bennük, mint az
 utolsó falu és a tudomány embe-
 reiből épp úgy sorakoznak, mint
 a proletariátus köréből.

Külön felfogásuk van a politikáról, a társa-
 dalmi elvekről, a közmorálról és fanatice meg-
 vannak győződve, hogy az emberiség csak az ő
 rendszerükben üdvözülhet. Az ő eszméik pedig
 minden tekintetben ellentétben állanak a világ
 dolgainak folyásával és ezért neki mennek min-
 dennek, megsebeznek mindenkit és beszennyeznek
 mindent.

Főszabadtani a vágyakat, ledönteni a kor-
 látokat, miket a társadalmi megegyezés és a jog-
 rend megállapítottak, ez az ő törekvésük. Meg-
 támadnak minden fenállót, mint elavultat, de nem
 nyujtanak helyette újabbat, jobbat és elfelejtnek
 építeni ott, hol mindent leromboltak.

Hamis nézeteikből vont még hamisabb kö-
 vetkeztetések által ferde irányba iparkodnak té-
 riteni a nép természetes eszét, meghamisítják a
 közszellemet, megingatják a közérkölcösiség ki-
 próbált támaszait és mindenben és mindenütt a
 szenvedélyekre appellálnak. Nyugtalanítják és iz-
 gatják a népet és annyira összezavarják a köz-
 élet intézményeiről való józan felfogását, hogy
 utoljára a saját életviszonyait is torzalakban látja.

Az emberiség legfőbb javai: az erkölcsösség
 és a boldogság. Minden törekvés, mely a nép
 egészségét e javak gyarapodásában elősegíti, dicsé-
 rendő; minden törekvés, mely annak ellene mű-
 ködik, kárhóztatandó, aki tehát az emberiség e
 két legszentebb javát veszélyezteti, az emberi
 társadalmat alapjában ingatja meg.

Azok a népboldogítók, kik csak pusztítani
 tudnak, de nem egyuttal alkotni, kik a nép józan
 eszét félre vezetik, a kedélyeket megrontják és
 elhidegitik az emberiség eszményeit, kik az
 emberben az állati ösztönöket felszítják: nem jól-
 tevői a népnek, mint akiknek magukat lenni ál-
 litják, hanem a nép megrontói, kiknek ártalmat-
 lanná tételéről a társadalomnak kellene gon-
 doskodni.

Minden nemeslelkű emberbarát, aki e nevet
 igazán megérdemli, a nép boldogítása iránt való
 fáradozásában tekintetbe fogja venni annak viszo-
 nyait, műveltségének állapotát, tényleges szük-
 ségleteit és ezek szerint fogja irányítani törekvé-
 seit. A szélhámos, a népámitó nem törődik mind-
 ezzel, neki minden eszköz jó, mellyel mérget cse-
 pegethet a nép lelkébe, mellyel fegyvert adhat
 kezébe, ha mindjárt a nép e fegyverrel önmagát
 sebzni is meg.

Aki a nép boldogításán valóban áldásteljesen
 fáradozni akar, arra nézve első feltétel, hogy
 valódi felebarát szerettel legyen eltelve és min-
 denek felett bírjon a nép igaz érdekei iránt kellő
 érzékkel és felfogással. Óvatosan, lépésről-lépésre
 haladva kell célja felé törni és úgy a politikai,
 mint társadalmi problémákat, melyeket a nép meg-
 emésztani nem képes, gondosan kerülje. Ki nem
 forrott teoriák, nem a népnek való és legke-
 vésbé akkor, ha az emberiség boldogulását ve-
 szélyeztetnének. Népboldogítás és népnemesítés
 mindenkor egyértelmű dolog és éppen ezért a
 társadalom valóban humánus, erkölcsös és fel-
 világosodott vezéreinek, és nem avatatlannak
 kezébe való.

Pozsonyi Béla.

Magyar László.

Gyorsan élünk, azért gyorsan felejtünk is,
 és az új nemzedékek maholnap nem tudják mi
 történt a közel múltban. Holub utazónak afrikai
 utazásáról nálunk tartott előadása, emlékezetünkbe
 visszahívta az afrikai utazóknak mindig szapo-
 ródó többi hőseit is, kik között egy magyart is
 találunk, ki szinte nem kevés sikerrel hatolt be

Afrika titoktelt belsejébe, de aki nem volt oly
 szerencsés, mint Holub Fekete János, mert nem
 térhetett többé vissza hazájába, és valószínűen
 Afrika emberölő klímájának áldozatja lett, ez volt
 Magyar László.

Az emberi természetre mindig vonzerővel bír
 a titokzatos, ösztönyszerű törekvés annak rej-
 télyébe hatolni. Ilyen rejtelmes terület bizonyára
 Afrika közepének belseje is, keveset tudunk fe-
 lőle, mert bővebben ezen világrésznek csak ten-
 gerparti széleit ismerjük, és csak nagyjából tud-
 juk, hogy egész belseje egy vad törzsektől lakott,
 magasra emelkedett, roppant földterület, melynek
 síkjain sokszor homoksvatagok, sokszor kisebb
 hegyláncolatok, vagy nagy kiterjedésű mocsarak
 és tavak között a folyók nyugatfelé az Atlanti,
 keletfelé pedig a Nagy-Oceánba ömlenek, mind-
 ehez a délies égöv, és a terület magassága, ég-
 hajlatát a legváltozatosabbá teszik, de ha e kö-
 rülmény kedvez is a csudaszzerű pálmáknak s
 egyéb növényzetnek, úgy az oly változékony állat-
 világának, az idegen utazóra nézve annál kedve-
 zőlenebb. sőt a benszülöttek vadságával párosulva,
 az ottani utazást, vagy épp tartózkodást, majdnem
 lehetetlen teszi.

Ez az oka, hogy egyre szaporodik száma
 azon martyroknak, kik az afrikai kutatásnak áldo-
 zatai lettek. Európa nemzetekinek legbátrabb fiai,
 mint hajdan az argonauták, mintegy ösztönszerű-
 leg nem nyughatnak, és kockára teszik létüket és
 életüket, csak hogy egy darabkáját is azon titkos
 fátynak, mely Afrika közepét meg most is bo-
 ritja, fellebbenthessék, pedig nem a Colcúsi aran-
 ygyapju az, mit haza hozhatnak, többnyire csak a
 szenvedés töviskoszorúja jutalmuk.

Legszerencsésebb helyzetben vannak erre
 nézve az angolok, nem csak azért, mert Afrika
 legdélebb csúcsán nagy, és művelt lakosságu te-
 rületeket bírnak, de mert gazdag földtani és egyéb
 társulataik mindig készek utazóikat segíteni.
 Ez az oka, hogy az angol utazók leginkább dél-
 felől felfelé északnak, a franciák ellenben, mint
 Algir urai, északról dél felé igyekeznek hatolni, a
 német és spanyol utazók pedig többnyire nyu-
 gatról keletnek tartanak, de azért az utolsó idő-
 ben többen az utazók közül, főleg németek és
 angolok, útjokat keletről nyugotnak is választják.

Hanem térjünk vissza Magyarhoz. Magyar
 László a század huszas éveiben Szabadkán szü-
 letett, és így nemcsak magyar, de bácskai szüle-
 tésű is. Családi viszonyoknál fogva nem Szabad-
 kán, hanem Horvát név alatt Budapesten nevel-
 kedett.

De itt sem birt nyugton maradni, mert mint
 a vándormadarakat a természeti ösztön hajtja,
 úgy vágyódott ő is szüntelen ismeretlen tájékokba,
 maga sem tudta hová. Végre győzött ellenállha-
 tatlan vágya, és hogy magát nagyobb utazásra
 kiképezhesse, odahagyta Budapestet és a fumei
 tengerész iskolának növendéke lett; ez történt
 1842-ik évben. Itt két évet töltött, honnan azután,
 mint egy kereskedelmi hajó parancsnoka, északa-
 merikai alattvaló lett, és ezen minőségben utazta
 be Indiát, és a világ legnagyobb részét. Ez szinte
 két évbe került. Ekkor tört ki a délamerikai álla-
 moknak egymásközi háborúja, melybe csakhamar
 az angolok, mint a franciák beavatkoztak. Magyar
 1847-ik évben, mint hadihajós kapitány, a déli
 államok szolgálatába lépett, de egy szerencsétlen
 ütközet alkalmával angol fogságba esett; az an-
 golok nem tréfáltak, mert haditörvényszék elébe
 állítva, halálra ítélték. és csak a vesztőhelyen, a
 halállal szemközt sikerült egy magasabb rangú
 francia tisztnek, azon feltétel alatt, hogy angol,
 francia, vagy amerikai szolgálatba többé nem lé-
 pend, nagy bajjal életét megmenteni.

Megmentése után Afrika felé fordult, és a
 keleti parton fekvő portugalliai birtokokat kereste
 fel, hol csakhamar a kalabari basa, mint egy ki-
 sebb hajóraj parancsnokát, szolgálatába toborozta.

De az egyenlítő vidékeinek éghajlata nem
 kedvezett Magyar egészségének, úgy, hogy rövid
 idő múlva a basa szolgálatát elhagyni kénytelenít-
 tetett. Tétlen állapotában még nagyobb erővel,

mint előbb, ismét felébredt utazási vándorvágya,
 és pedig Afrika belseje felé. Már Európában kez-
 dette meg tanulmányait, hogy magát egy ily fel-
 fedezési útra előkészítse. Tanulmányai kiegészí-
 tése céljából a Fokvárosba utazott, hol különösen
 az ily úthoz oly szükséges csillagászatot tanulmá-
 nyozta. Így felkészülve kezdette meg most Ma-
 gyar utazását. Újtát eleinte az ismert folyók men-
 tiben választotta. Különösen a Congo folyó volt az,
 melynek környékét és partjait leginkább tanulmá-
 nyozta. De mentől tovább hatolt Afrika belsejébe,
 annál nagyobb mérvben tornyosodtak az akadá-
 lyok. Mindazáltal Magyar le tudott győzni min-
 dent, mi elébe gördült.

A legellenségesebb szerecsen néptörzseken
 szerencsésen keresztül hatolva, százszor szemközt
 állva a halállal, végre megérkezett Bihe király-
 ságban. Itt azonban már minden segédeszköze ki
 volt merülve, itt belátta, hogy rendkívüli segély
 nélkül tovább nem elhatározta magát és mindent elkövetett, hogy ő fekete fel-
 sége, Bihe királyának kegyét megnyerje. Törek-
 vése sikerült, a király kedvence lett, ki azután
 saját leányát, kit „Innakulu ozoru“-nak hívtak,
 hozzá nőül adta, őt pedig „Ingomgo“- névvel
 tisztelte meg, mely névnek értelmét különben
 nem tudjuk.

A hercegnő egy karesú nővésű, magas, fe-
 hérfogú, fekete szépség volt.

Az új férj nem igen érezte magát új nejehez
 kötve, mert Bihe országban a soknejűség uralko-
 dott, de reá nézve nőülésének legnagyobb elő-
 nye: nejeének hozományáa volt, mely háromszáz har-
 cosból állott, kikkel szabadon rendelkezhetett. Csak-
 hamar fel is használta őket, számos utazási ki-
 rándulásaiban, és minthogy azon vad vidékeken
 is a hir gyorsan terjed, és terjedve nőtton nő,
 az ő hatalmának híre is hamar messze terjedt.
 Csak ily viszonyok közt hatolhatott Magyar oly
 vidékekbe is, hová még európai ember soha sem
 tette lábát.

Utazásairól szorgalmas jegyzékeket vezetett.
 Legkimerítőbb volt Congo folyó vidékeinek tuda-
 mányos leírása, de fájdalom! éppen ezen műve,
 mikor azt kiadás végett Európába küldötte, az
 úton elveszett. Így azután leírását, csak Európába
 küldött leveleiből lehetett elég hézagosan összeál-
 litani. Ezen levelek az év folyamán csak egyszer
 küldethettek Bihéből Európába, mert évenként csak
 egyszer utazik egy karaván Bihéből a keleti ten-
 gerparton fekvő portugalliai birtokokba. Magyar
 magyar nyelven írt levelei, valamint szinte ma-
 gyarul írt tudományos naplói eleinte rendszeren
 érkeztek meg Európába, de egyszerre csak kima-
 radtak, a naplóból is nem egy meg nem érkezett.

Magyar fenmaradt irataiban élénk színekkel
 festi mindazt, mit látott és tapasztalt. Valóságos
 lelkesedéssel ecseteli Közép-Afrika magaslatának
 csodaszzerű növényzetét, főleg az általa felfedezett
 számos tó partjain, melyekből azután több folyó
 részint nyugatnak, részint keletnek irányul, mert
 Afrikában a vízválaszték vonala valószínűen a köz-
 zép vidék magaslatán fekszik. Valóban sajnálatos,
 hogy Magyar naplói csak mint töredékek ér-
 keztek hozzánk, de azért azokat így is valódi
 élvezettel olvashatjuk.

Afrika éghajlata Magyar sem kegyelme-
 zett, már 35-ik évében úgy nézett ki, mint egy
 60 éves tökéletesen megöszült agg, dacára, hogy
 a házi boldogság nem látszott hiányozni, mert
 többrendű nejeitől mintegy ötven gyermek kör-
 nyezte.

1854-ik év körül, hogy tudományos napló-
 ját, és munkáit kiadás végett átküldhesse, hazájá-
 val összeköttetésbe kívánt jönni. Ezen okból roko-
 nai legcélszerűsábnak tartották, őt azon vidé-
 kekre osztrák császári ügynöknek, Consulnak ki-
 nevezeteni, ez iránt az akkori osztrák császári kor-
 mány nál Bécében, úgy a magyar tudományos
 akadémiánál Budapesten lépések is tétettek, de
 minden eredmény nélkül.

Ezen időtől fogva Magyarhoz hozzánk nem
 érkezett több levél, és így, ha tudósításai az úton
 el nem veszték, valószínűen Magyar is az afrikai

gyilkos éghajlatnak, vagy az ottani minden oldalról fenyegető ezerféle veszélyeknek kora áldozatja lett, mit mindenestre csak sajnálnunk kell, mert Magyar ritka erélyű egyéniség volt, akinek ernyedetlen kitarását csodálni lehet, és aki vasszorgalommal tudott mindent megszerezni, mire szüksége volt. Így sajátította el mindazon törzsek nyelvét, melyeken keresztül hatolt, úgyannira, hogy akkoriban Magyar László a legkiválóbb afrikai utazóknak egyike lett, ami annál nagyobb érdem, mert az ő idejében a kormányok, valamint az akkor még igen szerény és csak azóta gyarapodott földtani, vagy kereskedelmi társulatok, nem is gondoltak Afrika ismeretlen részeinek meghódítására, és az utazók minden segély nélkül magokra hagyatva, csak legnagyobb nélkülözések között, óriási erőfeszítéssel érthették el, majdnem kivétel nélkül csak tudományos céljaikat, melyek annyiszor meghiusultak.

Grosschmid Gábor.

Hirek.

Kinevezés. A vármegye főispánja Zenta rendezett tanács város rendőrkapitányává Rezsny Aurel eddigi zentai járási szolgabíróvá nevezte ki, Vojnits Máté eddigi almási szolgabíróvá Zentára helyezte át és az almási járási szolgabírói állásra — annak a legközelebbi rendes közgyűlésen választás útján történendő végleges betöltéséig — Mikosevits Kanut közigazgatási gyakoronokot és tiszteletbeli szolgabíróvá helyettesítette.

Áthelyezés. A zombori kir. törvényszékhez bírói minőségben áthelyeztetett Pécsről Szondy Mátyas zombori földbirtokos.

A szabadkai ügyvédi kamara részéről közhírré tetetik, hogy Jakobei Sándor ó-becsei lakos ügyvéd, elhalálása folytán, az ügyvédek által vezetett lajstromból kitérteltetett és irodája részére dr. Grünbaum Pál ó-becsei lakos ügyvéd rendeltetett ki gondnokul.

Bulkeszen az állatorvosi állomásra Mohrik Henrik es. k. főállatorvos lett megválasztva. Mohrik ur még századánál van, de reméljük, hogy mihamarabb betölti hivatalát.

Választás és megerősítés. Sztákits Zsárkó, g. k. szerb végzett theológus, a nagybecskereki g. k. szerb hitközség által adminisztrátornak megválasztatván, ezen állásában a temesvári g. k. szerb püspöki szentszék által megerősítetett.

Szülőszeti és borászati tanár. A nagyméltóságú földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. miniszterium által Arad, Bács-Bodrogy, Békés, Csanád, Csongrád, Jász-Nagykun-Szolnok, Torontál vármegyékre és az ezek területén levő szabad királyi és törvényhatósági joggal felruházott városokra szülőszeti és borászati vándortanítónak neveztettem ki Szeged szab. kir. város székhellyel. Midőn ezt a t. szülőszetkiosztásnak tudomására hozni szerencsém van, egyidejűleg értesítem, hogy egy a szülőmívelés, mint a pinceszőlés szakmába vágó, nemkülönben a fillokszera védekezési eljárásokra vonatkozó írásbeli megkeresésekre fölvilágosításokkal a legnagyobb készséggel szolgálók; valamint egy egyesek, mint városok, községek vagy pedig szövetkezetek által telepíteni szándékolt amerikai faj, esetleg immunis futóhomokokra európai faj szőlők szakszerű telepítésénél segédkezni állásomból kifolyólag szolgálatakra állók. — Szeged, 1889. évi január hó 8-án. Heinrich József, borvándortanító.

Utazási és működési tervek a cs. és kir. 23-ik, 6-ik és 86-ik számú gyalogezredek hadkiegészítési kerületeiben 1889-ik évben végrehajtandó újoncállításról. A 23-ik gyalogezrednél és a 6-ik honvéd gyalogfeldandár 4-ik és 5-ik zászlóaljánál: Bajai járásban: március 6., 7., 8., 9., 11., 12-én. A felhívott hadkötelesek korosztályonkénti száma: I. k. o. 431, II. k. o. 296, III. k. o. 195. Almási járásban: március 14., 15., 16., 18., 19., 20-án. I. k. o. 530, II. k. o. 373, III. k. o. 28. Zombori járásban: március 22., 23., 26., 27., 28., 29., 30-án. I. k. o. 359, II. k. o. 278, III. k. o. 225. Apatini járásban: ápril 6., 8., 9., 10., 11., 12., 13-án. I. k. o. 486, II. k. o. 357, III. k. o. 233. — A 6-ik gyalogezrednél és a 6-ik honvéd gyalogfeldandár 5. és 6-ik zászlóaljánál: Titeli járásban: március 1., 2., 4., 5-én. I. k. o. 220, II. k. o. 173, III. k. o. 129. Zsabolcai járásban: március 7., 8., 9., 11-én. I. k. o. 258, II. k. o. 160, III. k. o. 136. Kulai járásban: március 13., 14., 15., 16., 18., 19., 20-án. I. k. o. 466, II. k. o. 304, III. k. o. 252. Hódásági járásban: március 22., 23., 26., 27., 28., 29., 30-án. I. k. o. 388, II. k. o. 283, III. k. o. 212. Palánkai járásban: ápril 1., 2., 3., 4., 5., 6., 8., 9-én. I. k. o. 400, II. k. o. 268, III. k. o. 230. Újvidéki járásban: ápril 11., 12., 13., 15., 16., 17., 18., 19-én. I. k. o. 534, II. k. o. 417, III. k. o. 322. — A 86-ik gyalogezrednél és a 6-ik honvéd gyalogfeldandár 3., 4., 6-ik századjánál: Zentai járásban: március 18., 19., 20., 21., 22., 23-án. I. k. o. 371, II. k. o. 315, III. k. o. 179. Zentán a városnál: március 26., 27., 28., 29-én. I. k. o. 276, II. k. o. 192, III. k. o. 120. Ó-becsei járásban: ápril 1., 2., 3., 4., 5., 6., 8., 9-én. I. k. o. 453, II. k. o. 364, III. k. o. 243. Topolyai járásban: ápril 11., 12., 13., 15., 16., 17., 18., 19-én. I. k. o. 493, II. k. o. 366, III. k. o. 300. A sorozásra felhívott hadkötelesek összes száma 12,905. Kelt Zomborban, 1889. évi január hó 6-án. Schmausz Endre, alispán.

Új pénzüzet kezdte meg működését Zentán január 1-én „Takaré- és Hitel-Részvénytársaság” cég alatt. Elnöke dr. Glieckstahl Adolf városi orvos, vezérigazgatója Scheinberger Dagobert, igazgatósági tagok: Boromisza János polgármester, dr. Fülöp Adorján gymn. tanár, Schwarz Sándor kereskedő és Singer Sándor kereskedő, a „Singer M. és fia” cég belfelügye. Tisztikara: ügyvezető Kozics Aladár, pénztáros Szimrok Antal, ellenőr Dimitrijevs Timóth.

Választás. Az ó-kanisza izr. hitközség Krahl Adolf földbirtokost most választotta meg hatodszor elnökül.

Egy huszárkapitány hőstette. Az „Újvidék” folyó évi 1. számában egy tárcsa jelent meg a Szilveszter-estélyről, melyben egy újvidéki kisasszonyra vonatkozólag a következő megjegyzés fordul elő: „P... L... kisasszony sem panaszkodhatik Fortuna isten-

nőre. Egy díszes kiállítás emlékkönyvet nyert „Senki sem kerül ki sorsát! felirattal. A könyv első lapja ügyes kivitelű rajzban menyasszonyt ábrázol, abban a pillanatban, midőn az oltárhoz vezetik.” Ezt a megjegyzést — melynek története Újvidéken a közbeszéd tárgyát képezi — a nevezett kisasszonynak udvarlója az Ó-Keéren állomásozó, Spindler es. és kir. huszárkapitány, szörnyű zokon vette, amennyiben a magyar kaszinóban karddal az oldalán egyre várta a szerkesztőt, hogy felelősségre vonja. Majd midőn az nem jelent meg, a cikk íróját összegazemberezte és akasztófára valónak deklarálta. Azután az „Újvidék”-et olvasó polgárok kezéből kiragadta a lapot s összegyűrés után, a földre dobta. Levelezőnk, ki erről az esetről azonnal értesítette lapunkat, csak azon csodálkozik, hogy nem találkozott a kaszinóban a 40—50 ott üldögélő s folytonosan inzulált civikék közül egy is, aki a kapitány urnak megmagyarázta volna, hogy az elégtételkérésnek ez a módja nem igen fér össze a tisztí bojt lovagias komolyságával.

Torzszáról írják: Községünk nyugalmát egy öreg, 65 éves asszony öngyilkossága zavarta meg. Az élte alkonyához közeledő szegény asszonyt igazán nevetésges ok kergette a halálba. Azért, hogy leányát megverte egy falubeli legény, oly féktelen elkeseredettség vett rajta erőt, hogy egy, jóformán elmezavart pillanatban felakasztotta magát. E hó 9-én délután éppen nála időzött a leánya, kit ő valamely ürügy alatt elküldött s mire az visszatért, már elkövette gyászos tettét. A padlason találták megdermedve és kötélben lógva. Minden élesztő kísérlet hiába valónak bizonyult. Az őshajzu öngyilkosnét másnap nagy részvét mellett el is temették.

Csávolyon az E. M. K. E. lobogójára Auer Ferencné urnó gyűjtőívén adakoztak: Auer Ferencné 1 frt, Drégely Viktória 20 kr, Türr Jenő 40 kr, Mártini Bernát 20 kr, Weidinger Herman 30 kr, Müller Péterné 20 kr, Michler Sebestyenné 20 kr, Kovácsics Károly 50 kr, Hajdu Gáborné 1 frt, Kovács József 50 kr, Maron István 20 kr, Móra József 50 kr, Müller Jánosné 1 frt, özv. Vittner Mihályné 50 kr, Hamhaber Teréz 50 kr, Hamhaber Mártonné 40 kr, Osztheimer Jánosné 40 kr, Schauer Sebestyenné 40 kr, Stampf Alajosné 20 kr, Piukovits Antalné 50 kr, Petrics Danosóné 20 kr, Mlassin Mária 20 kr, Riesz Józsefné 20 kr, Pánesz Tamásné 1 frt, özv. Ott Jánosné 50 kr, Jezuvith Györgyné 20 kr, Takács Adámné 40 kr, Tresz Mártonné 1 frt, özv. Osztheimer Györgyné 30 kr, öz. Osztheimer Ferencné 1 frt, Dékits Katalin 20 kr, Hauzer Jánosné 50 kr, Folkmann Jakabné 50 kr, Folkmann Ignácné 50 kr, Schauer Péter 50 kr, Krem Istvánné 50 kr, Szeile János 50 kr, Komáromi Mátysné 30 kr, Komáromi Istvánné 20 kr, özv. Frank Jánosné 50 kr, Tossenberger Dénesné 40 kr, Schnöbl Andrásné 50 kr, özv. Vidákovits Józsefné 50 kr, Mándits Mihályné 1 frt, Pichler Jakabné 40 kr és Schwob Alajosné 30 kr. Összesen 21 frt 40 kr, mely összeg, a bajai járási főszolgabírósg útján, rendeltetési helyére küldetett.

Hímen. Karner Gottlieb tanító Kátyról, e napokban váltott jegyét Krámer Vilmos kereskedő kedves leányával, Teréz kisasszonnyal Bulkeszen.

Karácsony-kergetés vége. Petrovoszelléről írják: A szerbeknél még mai napig is fennáll az a rossz szokás, hogy karácsony első napján ebéd után, tehát a mikor mindégynének a feje a bortól gözölög, lófuttatást tartanak, vagy a mint ők mondani szokták „kergetik a karácsonyt” (terati bozić). Ezen karácsony-kergetés csaknem minden évben egy ember életébe kerül és dacára annak, hogy derék, értelmes papjuk őket a szószekről minden évben ismételve ezen rossz szokás elhagyására óva inti, mindennek ellenére a most közel mult szerb karácsonykor is megtartották a futtatást, mely alkalommal Viskovits Sztéván a lóról leesvén, olyan súlyos zúzódásokat szenvedett, hogy meghalt. Nem lehetne-e ezen népszokást hatósági rúndetllettel egyszer s mindenkorra eltüntetni?

Értesítés. A szegedi m. kir. bábaképző-intézetnél a legközelebbi — március hó 1-én kezdődő — magyar-német tanfolyamra 12 tanuló részére egyenkint 40 frtnyi állami ösztöndíj van rendszeresítve. Felhívom mindazokat, kik azt elnyerni óhajtják, hogy a nagyméltóságú vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszteriumhoz intézett, keresztlevéllel, erkölcsi és szegénységi bizonyítvánnyal felszerelt bégyletlen folyamodványukat január hó 31-ig hozzám nyújtsák be. Szegeden, 1889. január 5-én. Dr. Mann Jakab, igazgató-tanár.

Bulkeszről írják: Újévkor, annak dacára, hogy az elüljáróság eltiltotta a lövöldözést, találkozott egy suhanc cseléd, ki ügyetlenül forgatva a pisztolyt, kezébe lött. Újjait amputáltatni kell.

Eljegyzés. Drozdik Ágoston, petrovoszelli derék néptanító leányát, a kedves Anna kisasszonyt, eljegyezte Laskay Ferenc adai m. kir. csendőr őrsvezető.

Adakozás. A segesvári csatatéren felállítandó Petőfi-síremlék javára a zombori kir. adófelügyelői tisztikar és díjnokok összesen 11 frt 30 krral járultak; és pedig: Vasady Gyula és Duchon Béla p. it. titkárok 1—1 frttal; Stvertceky Ferenc és Kiss István számtisztek, valamint Dalmai Kálmán számvizsgáló 1—1 frttal; Jergovits Döme és Sprodt Mátyas számtisztek 50—50 krral; Türr Antal és Bukta Gábor áll. végrehajtók 50—50 krral; Schmidt Béla kat. nyilvt. biztos 30 krral; Császár Gyula, ifju Vasady Tihamér, Eck Ferenc, Kekezo-vits Emil és Vavra Lajos díjnokok 50—50 krral; Fratrits Fülöp, Stefanovits Szababás, Koratpatinszky András, Paracetich János, Ferencsevits István és Buda Gusztáv díjnokok 20—20 krral. — A nemes tett önmagát dicseri. X.

Műkedvelői előadás. Moholyról írják: Nem mulaszthatjuk el e becses lapok nagyérdemű olvasóinak tudomására hozni azon körülményt, hogy a mult hetekben tütötte fel Thália sátorát Nagy Ferenc szinigazgató társulatával és abban a napokban a moholyi önkéntestüztöltő-egylet és felerészben a szintársulat javára, tüztöltőnk mint műkedvelők közreműködése mellett, adták a „Peleskei Nótáriust”. Az előadás reményünkön fölül sikerült. Tekintettel az idő rövidségére és a kiosztott szerepek gyors betanulására, műkedvelőink otthonosan forogtak a színpadon és köztetszéssel játszottak mindvégig az egész darabban. Az összes bevétel volt 95 frt 10 kr. Kiadás 5 frt. Így jutott tüztöltőnk pénztára részére 45 frt és 5 kr., a szintársulat részére szinte 45 frt 5 kr. De kinek köszönhetjük ezen szép bevételi összeget? Azon két nőnek, kik egész odaadással fáradoztak a műkedvelői előadásra szóló jegyek elárúsításában. Ezek pedig Perzel férj. Mikosevics Jerta öngnagsága és Kleiner-

Szkalics Berta urnó volt, kiknek neveiket még a szerénység sem hallgathatja el; miért is a tüztöltő parancsnokság elismerő köszönetét fejezi ki a nevezett két urhölgynek, egy a következő fellülfizetőknek: Matkovics Lajos Zentáról 5 frt, Zsarkó Antal Zentáról 5 frt, Matkovics József Zentáról 3 frt, Mikosevics Antal 3 frt, Újhelyi Ágoston 2 frt 80 kr, Ofner Lipót 1 frt 60 kr, Rankovics János 1 frt 40 kr, Kossin Károly 1 frt 20 kr, Kleiner János, Tukacs Fábán Zentáról, Rezsny Aurel Zentáról, Kovacsics János, Schwanfelder Antal, Popovits István 1—1 frtot, Joanovics Lázár, Ofner Ignác, Wolf Sándor 80—80 krt, Kronstein Márk, Nasztaszity Natália 60—60 krt, Králik Lajos, Milits Szeptozár, Radonity Milica, Kronstein Adolf, Rafai Sándor 50—50 krt, Hirschenhauser Mór, Hubert Tóbiás, Lolin Jovan, Mannheim Simon, Gfrerer Miklós, Hondl Győző, Sisák Pál, dr. Krausz, Mencer Izidor, Fischer Jakab, Nasztaszity Stevó 40—40 krt, Sebestyén Sándor, Sasz József, Králik Lajosné 30—30 krt, Vén Ferenc, Blau Fülöp, Beck Miksa, Tyuresity Koszta, Mátity Iliá, Muzslai András 20—20 krt és Czeveics Mladen 10 krt. A fellülfizetésekből begyűlt 41 frt 70 kr, a belépti jegyekből 53 frt 40 kr. R. I.

Ó-Becseről írják: Az egészségügyi szakosztálynak folyó hó 5-én tartott ülésén az összes iskolák bezáratása indítványoztatott a kanyaró és egyéb ragályos betegségek tovább terjedésének megakadályozása végett. Ime tehát a józan felelet arra: vajjon van-e előnye 1—2 tanterem bezárásának. — E hó 6-án az ipartestület által rendezett táncmulatság nem a legjobb anyagi eredménnyel végződött. Kevesen voltak, de azok, állíthatjuk, hogy kedélyes estét élveztek. Az első négyest 28 pár táncolta. — Vasárnap — 13-án — az „ó-becsei polgári magyar dalkör” tartja tisztújító közgyűlését.

Árverés. Hirschler József 2233 frtra b. ingatl. jan. 28. Cservenka.

Megsértett bírák. Paul Kálmán zombori ügyvéd még 1885-ben azt mondta Joanovics Döme törvényes bírónak, hogy a cservenkai hitelszövetkezet bukásánál megvesztegettek a vizsgálóbírókat és az ügyészt is. Az ügyben vizsgálat indult meg, s Paul ügyvéd ellen becsületsértés miatt megindították az eljárást. A szabadkai törvényszék, melyet ez ügy elbírálására delegáltak, Paul Kálmánt, a ki vádjait nem tudta bebizonyítani, becsületsértés miatt száz forint pénzbüntetésre ítélte. A kir. tábla I. bűntető tanácsa január 7-én Zaehler bíró referálás alapján a büntetést 400 frtra emelte.

Meghívó. A hódásági koresolyázó-egylet saját pénztára javára 1889. évi január hó 29-én a polgári kaszinó helyiségében zártkörű táncfűzért rendez. Kezdeté 8 órakor. Beléptidíj 1 frt.

Hirdetmény. A közadók kezeléséről szóló 1883. évi 44. t. c. 11. és 12. §-ában foglalt rendelkezés értelmében a III. o. kerületi adó 1887. évi érvényvel vetettven ki, mindazok, kik 1887-ik vagy 1888-ik évben ezen adómmal megrovattak, újabb vallomást adni nem kötelesek, ellenben mindazok, kiknek üzlete vagy haszonhajtó foglalkozása ezen időszak alatt keletkezett s III. o. ker. adó alá 1887. vagy 1888. évben felvéve nem lettek, szabályszerű vallomást benyújtására kötelesek lévén; ez utóbbiak, hivatkozással mult évi december hó 21-én 12,602. szám alatt kelt hirdetményre, ezennel újabb felhívotnak, hogy amennyiben vallomást eddigleg nem adtak volna, a városi adóhivatalnál ingyen szerezhetők uralpokon megfelelő vallomásaikat említett hivatalnál most már január hó 19-éig bezárólag annyival inkább nyujtsák be, mert ezen határidő eltelte után adójuk hivatalból fog kirovatni. Kelt Zomborban, 1889. január 8-án. Dr. Csiliás Benő, polgármester.

Kulai takarékpénztár. Köztudomásulag a bukott kulai takarékpénztár részére számos kulai lakos szivességi váltót irt alá mintegy 100,000 frt erejéig. Ezen váltók a bukott takarékpénztár révén a budapesti pénzüzeteknél lettek annak idejében elhelyezve. A csödbejutás következtében a szivességi aláírást nyujtó kulaiak csaknem a tönk szélére jutottak, amennyiben képtelenek valóak a 100,000 frtot lefizetni. Elhatározták tehát, hogy megkísértik a kiegyezést aziránt, hogy az általuk soha fel nem vett összeget kisebb részletekben és hosszabb terminusokban törlesztessék s e célból felkérték Szekula Hugó kulai takarékszövetkezeti könyvelőt, hogy a budapesti pénzüzetekkel és egyéb hitelező cégekkel tegye magát érintkezésbe és hozza létre a kiegyezést, illetve eszközölje ki a prolongálás engedélyezését. Szekula Hugó immár eljárt megbízatásában, a melyet többek, különösen a budapesti Garai Károly támogatásával teljes sikerrel megoldott. A budapesti hitelezők 10—15 évi halasztást nyujtottak a szerencsétlen áldozatoknak, persze némi telekkönyvi biztosíték mellett. Hátra vannak most még a betevők 250,000 frtot tevő követeléseikkel a tömeg ellenében. Ezeknek egy tekintélyes része, mintegy 60 égvény, mult vasárnap és hétfőn három részre oszolva, küldöttségileg felkeresték kinn a szállásán Rác Györgyöt azon kéressel, hogy sziveskedjék a betevők érdekeit pártfogása alá venni és őket, mint megkárosítottakat, jogos és igazságos törekvéseikben támogatni.

Az E. M. K. E. lobogó-alapja javára Városv Lászlóné ivén adakoztak: Wundszám Ida 50 kr, Wundszám Gizella 50 kr, özv. Városv Károlyné 50 kr, özv. Paracetich Fáni 50 kr, Tárcazi Mór 50 kr, Preszly Jánosné 1 frt, Városv Tivadár 50 kr, Városv Tivadarné 50 kr, Városv László 1 frt, Városv Lászlóné 1 frt, Városv Clemike 50 kr. Összesen 7 frt.

A gondos gazdaasszony. Az eszéki törvényszék előtt érdekes bűnpör foly. A volt priglevica-szentiváni plébános: Hipp Mihályt ugyanis általában jómódu takarékos embernek tartották, a mikor pedig meghalt, az örökösök nem találtak semmi hagyatékot. A feltár szerint a hagyaték csupán a szegényes ruhatárból állott. Az örökösök gyanakodtak, hogy a hagyatékot az elhunyt pap gazdaasszonya harácsolta el. Megindították a nyomozást és a vád alaposnak bizonyult. Kiderült, hogy a halálkozás napján a gazdaasszony fia: Karácsonyi János a pap aláírásával ellátott kérvényt adott be a telekkönyv-nél s a maga nevére iratta a pap birtokát; maga a gazdaasszony: Karácsonyi Katalin pedig 15,000 frt, takarékpénztári betétet csalt ki hasonló módon. De az elhunyt aláírása hamisítva volt mind a két okmányon. E miatt az anyát s fiát elfogták és nemsokára került harmadik társuk is: Kovacevics Antal zugírász, ki a hamisított okmányokat gyártotta. Kovacevics pan-horvát lapok munkatársa volt s nem régebben pályázott az eszéki mértékhatóság állomásra is.

PETROVOSZELLŐI HITELEGYLET RÉSZVÉNYTÁRSASÁG.

A petrovoszellői hitelegylet részvénytársaság részvényesei

csütörtök, f. évi január hó 17-én, d. e. 9 órakor

az intézet helyiségében tartandó

II. RENDES ÉVI KÖZGYŰLÉSRE

teljes tisztelettel meghívtnak.

Tárgyak:

1. Igazgatósági jelentés az 1888. évi üzletéről és a mérleg előterjesztése.
2. Felügyelő-bizottság jelentése, a tiszta nyereség felosztása, a felmentvény megadása.
3. Az alapszabályok módosítása.
4. Igazgatósági és felügyelő-bizottsági tagok választása.
5. Jegyzőkönyv hitelesítésére két részvényes kiküldése.
6. Indítványok. (Alapszabály 23. §-a.)

Hogy valaki szavaztatást gyakorolhassa, tartozik a közgyűlést megelőző napon részvényeit és netáni meghatalmazását az intézet igazgatóságánál letéteményezni. (Alapszabály 21. §-a.)

Vagon. ZÁRMÉRLEG. Teher.

S z á m l á k		Összeg	S z á m l á k		Összeg
T. sz.		frt kr	T. sz.		frt kr
1	Váltók	116981 —	1	Részvénytőke	20000 —
2	Betáblázott kötvények	1515 —	2	Átmeneti kamatok	600 —
3	Szerelvények	438 15	3	Visszleszámitolt váltók	6726 25
4	Pénztár	4270 23	4	Betét	89292 60
			5	Tartalék	1100 38
			6	Ez évi nyereség	5485 15
			A tiszta haszonnak javasolt felosztása:		
			1. Tartaléktőke:		
			a) átiratások (alapsz. 10. §.) 46.—		
			b) alapsz. szerű 10% dotatioja 543.91		
			c) rendkívüli dotatioja 1255.09		
			d) külön tartalékalap 280.24		
			1888. tartalékalap 5% kamata 55.—		
			2. Szerelvények leírása 86.—		
			3. Igazgatóság és felügyelő bizottság jutaléka 543.91		
			4. Osztalék 500 drb részvény után á 5 frtjával 2500.—		
			5. Tiszti jutalmazás 150.—		
			6. Jótékonyceél 25.—		
			Összesen 5485.15		
			A tartalékalap a II. évben 3000.38		
			A külön tartalékalap a II. évben 280.24		
		123204 38			123204 38

Veszt. VESZT- és NYER-SZÁMLA. Nyer.

S z á m l á k		Összeg	S z á m l á k		Összeg
T. sz.		frt kr	T. sz.		frt kr
1	Adó (tőkekamatadó 282.99		1	Átiratási díjak	46 —
	adó 350.51	633 50	2	Kamatok	12292 35
2	Házbér	100 —	2	Különfélék	24 71
3	Visszleszámitási kamatok	898 28			
4	Bélyegilletékek	46 —			
5	Költségek	338 63			
6	Betéti kamatok	3241 50			
7	Tiszti fizetések	1020 —			
8	Átmeneti kamatok	600 —			
9	Ez évi nyereség	5485 15			
		12363 06			12363 06

Kelt Petrovoszellőn, 1888. évi december hó 31-én.

Dr. Deuts Adolf s. k., igazgató.

Molnár Imre s. k., könyvelő.

Palczer Ede s. k., pénztárnok.

Ezen zármérleg, a veszt- és nyer-számla a ker. törvények 195. §-ához képest alulírottak által megvizsgáltván, az intézeti számadásokkal és kezelési könyvekkel összeegyeztetvén, mindenben helyesnek találtatott.

Petrovoszellőn, 1889. év január hó 1-én.

Zagoricza Lázár s. k., felügy. biz. elnök. Fischer Bernát Mózes s. k., felügy. biz. tag. Klein Simon s. k., felügy. biz. tag. N. J. Balubzity s. k., felügy. biz. tag.

Carolinengrube kőszén a legolcsóbb fűtőanyag, teljesen

Hirdetmény.

A legjobb és legolcsóbb fűtőanyag a „Carolinengrube“ porosz szalonkőszén,

mely nemcsak gőzmalmak és gyárak számára szolgáltat kitűnő fűtőanyagot, hanem cséplési célokra is fölülmulhatlan, mivel hatályos parazsa gyorsan és sok gőzt fejleszt: azonkívül teljesen szagtalan és salakmentes.

Ezen kőszén Zombor és környékére nézve kizárólag a zombori kerületi főraktárban, Trefort-utca, Weidinger- (ezelőtt Stein) féle házban megrendelhető és kapható.

Megrendelések kocsirakományokra és egyes zsákokban pontos mérték mellett bérmentesen házhoz szállítva eszközöltetnek.

Id. GOLDFÁHN LIPÓT,

a Hohenlohe herceg porosz-sziléziai kőszénbányáinak Zombor és kerületi megbízottja.

máza más fajta szénnel.

szagtalan és salakmentes.

6-5

1 méterháza Carolinengrube kőszén egyenlő 2 méter-

Pályázat.

A mélykúti róm. kath. elemi népiskolánál halálózás folytán megüresedett I. fosztályu önálló tanítói állomásra pályázat hirdettetik. Fizetése oszt. ért. 300 frt készpénz, 50 frt lappénz és 5 frt kertilletmény. Kötelessége az ismétlőiskolát is külön díjazás nélkül tanítani. Az állomás azonnal elfoglalandó. A szabályszerűen felszerelt kérvények folyó évi január hó 25-ig a mélykúti róm. kath. iskolaszékre címezve, nagyságos és főtisztelendő dr. Csicsáky József ker. tanfelügyelő urhoz Bács-Almásra küldendők.

Kurka Károly,

iskolaszéki elnök.

2-2

Mutatványszámok ingyen és bérmentve küldetnek.

Magyarország legolcsóbb és legdiszesebb képes hetilapja a

„Képes Családi Lapok.“

Mint társadalmi, szépirodalmi és ismeretterjesztő hetilap eddig is megbecsülhetetlen szolgálatokat tett a magyar nemzeti köznevelésnek, ma azonban nemcsak kiváló tényezője a magyar irodalomnak, hanem nélkülözhetetlen barátja a magyar műveltségcsaládoknak. Változatos, élénk s a legszigorúbb kritikát is kiálló olvasmányai: a legjellegesebb magyar írók tollából erednek s a külföldi irodalomból csak a színeranyagot mutatják be az olvasó közönségnek. A gondos, élénk szerkesztés, az izléses és díszes kiállítás, az eszme és az érzelmenemesítő tartalom, a jó ízlés, a legjellegesebb külföldi lapok képeivel verszenyő művészeti kivitelű képek szellemi kincsese avatják minden számat

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK“

előfizetési ára

„HÖLGYEK LAPJA“

ezimű dívatmelléklettel és a külön könyvvé beköthető regény-melléklettel együtt:

Egész évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.

Előfizetések legelőszertűben postautalványon küldendők.

Mutatványszámokat ingyen

és bérmentesen küld és előfizetéseket a hó bármely napjától elfogad a

„Képes Családi Lapok“

kiadóhivatala

Budapest, V., Nagy-korona utca 20. szám.

Teljes számu példányokkal még mindig szolgálhatunk.

Mutatványszámok ingyen és bérmentve küldetnek.

3750. szám.
tkv. 1888.

Árverési hirdetmény.

A palánkai kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság a tovarisovai árvtár végrehajtató kérelme folytán Jelenits Lázár, illetve örökösei végrehajtást szenvedettek elleni végrehajtási ügyében a végrehajtási árverés 781 frt 17 kr tőke követelés és járulékai kielégítése végett az 1881. évi 60. t. c. 144. §-a alapján és 146. §-a értelmében a palánkai kir. járásbírósa területén levő, a tovarisovai 73. sz. tjkvben A. I. 3-12. sorsz. alatti 1/4 telek föld felére 1075 frtban, A. II. 1-8. sorsz. alatti legelő- és erdőföld felére 356 frtban, a tovarisovai 1077. sz. tjkvben A. I. 704./a hr. sz. egész szérűskertre 109 frtban megállapított kikiáltási árban ezennel elrendeltetik és annak Tovarisoa községhezánál leendő megartására határidőül 1889. évi február hó 17-ik napjának délutáni 3 órája kitűztetik, mely alkalommal a jelzett ingatlanok a kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Az ingatlanok a fent kitétt árban fognak kikiáltatni.

Az árverezni kívánók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át készpénzben vagy óvadékképes papirban a kiküldött kezéhez letenni.

Kelt Palánkán, a kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóságnál 1888. évi december hó 2-án.

Tillinger Sándor,

kir. járásbíró.

421., 422. sz.

1888.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a palánkai kir. járásbírósa 457. és 353./1888 számú végzése által a tovarisovai árvtár felperes javára Katanszky Mladen tovarisovai lakos ellen 275 frt 55 kr és 361 frt 55 kr tőkék, ezeknek a lejáratóli 6% kamatai és eddig összesen 59 frt 06 kr perköltség követelés erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróság le- és feltűfoglalt és 723 frtra becsült kocsik, lovak, szánkók, birkákból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az 1862-3/1888. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis alperes lakásán Tovarisoan leendő eszközlésére 1889. évi január hó 12. napjának délutáni 2 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Palánkán, 1888. évi december hó 27-én.

Paulik Géza,

kir. bir. végrehajtó.

Melléklet a „Bácska“ 4-ik számához.

A zombori magyar olvasóköri f. hó 6-án tartotta tisztújító közgyűlést. A tisztújítás előtt felolvasott a zárszámadások megvizsgálására kiküldött bizottság jelentése, melyből 779 frt pénztári maradvány tűnt ki. A tisztújítás Gottlieb Márton korelnöke alatti a következő eredményre jutott: Elnök Sándor Béla, igazgató Terezy Mór, jegyző Városy Tivadar, ügyész Kozma László, pénztárnok Tápay István. Választmányi tagok: Gottlieb Márton, Koczkar Zsigmond, Szemző Gyula, dr. Spitzer Mór, dr. Csibás Benő, Fejér Gyula, Széchenyi József, dr. Sztójkovic Péter. A gyűlés végén a pénztári maradványból következő számu részvények sorsoltattak ki: 121. sz. Offenheimer Vilmos, 75. sz. dr. Csibás Benő, 79. sz. Falcione Gusztáv, 115. sz. Polyakovics I. L. Az illető urak a részvény hátsó lapjára rávezetett nyugta mellett a pénzt Tápay István körüli pénztárnoknál felvehetik.

Kérem. Azok, akik a zombori koresolyázó-egyletnek nem tagjai, de akiknek egy vagy több alkalommal kedvtük volna a jégpályán való szórakozásban részt venni, ez uton kéri a zombori koresolyázó egylet elnökségét, miszerint kellő alakban köztudomásra hozni sziveskedjék, hogy azok, akik a jégpályán egyszer vagy többször (de nem állandóan) részt venni óhajtanak, hogy mily feltételek mellett, illetve mily díj fizetése után vehetnek részt ezen sportban. Többen.

Hímen. Pinterovits Jenő bácsujfalu jegyző, e hó 6-án eljegyezte Zsigmond Mariskát, Zsigmond Gyula pirosi jegyző kedves és szép leányát.

Jégünnepély. A zombori koresolyázó-egylet f. hó 13-án jégünnepélyt rendez, melyre az egylet tagjait tisztelettel meghívja.

A budapesti értéktőzsdéről. (A Magyar Mercur heti tudósítása.) Az új év első hete, melyre ez a tudósítás vonatkozik, igen jól indult. A politikai helyzetet a hivatalos új évi beszédekben kedvező színben festették és a gazdasági tényezők, melyek a tőzsdére hatással vannak, szintén kedvezően indultak, különösen a pénzpiac a januári szelvényekből befolyt milliók következtében napról-napra javul. Mindezek következtében a tőzsdéi forgalomban szilárd és irány és ha egyes napokon a nyereség realizálása következtében esőknek is kissé az árfolyamok, a kilátások a közeli jövőre mégis igen jók. — Járadekokban és befektetési értékekben jelentékeny vásárlások történtek és az árfolyamok szépen javultak. Megemlítendő itt, hogy a magyar és osztrák járadékok között az eddig fennállott indoklatlan különbség szűnni kezd. Ez egyik következménye a konverzióknak, melynek végrehajtása előtt állunk és a mely a befektetési piacra egyébként is nagy jelentőségű lesz. A magyar aranyjárdék csökkenése csak látszólagos, mert a szelvény januárban leváltak és mert a valuta esett. — Bankrészvények közül különösen a magyar hitelrészvény emelkedik, kedvező oszlatékhírekre öriási mértékben, de a többi bankrészvények is szilárdak. — Közlekedési vállalatok értékei szilárdak és emelkedők. — Iparvállalati értékek valamint egyéb helyi értékek is igen szilárdak és többnyire emelkedtek. — Sorsjegyek jobbra jelentékenyen drágultak. — Valuták és ércváltók ismét olcsóbbodtak.

Thea-estély. A zombori jótékony magyar nőegylet f. hó 19-én, szombaton, a Vadászúrt termében jótékony célra táncal egybekötött thea-estélyt rendez.

Irodalom.

A súlyedő társadalom. Ezzel a címmel érdekes röpirat jelent meg Budapesten. Csupa olyan kérdésekkel foglalkozik, a melyek mindenkit érdekelnek. Az érdekes röpirat szerzője Brenus-nak írja magát, s eszmemenete, melyet sokban nem osztunk, mert túlzott, a következő: A magyar közélet terén az utóbbi időben sajátos tünetek észlelhetők. Az egész magyar közéletből hiányzik a magasabb törekvés, mintha kivesszett volna belőle a korszerű haladás vágya, mintha kivesszett volna belőle a magasabb törekvésekkel szemben való erkölcsi lendület. Évtizedek óta nem történt a magyar nemzet életében oly esemény, a mely kifaszthatta volna erejét, meglankaszthatta volna erélyét, és manapság mégis olyan tehetetlenség észlelhető minden irányban, hogy a vizsgálódó elme okvetlenül a tünetek után kutat, s meg is találja azokat. A minden téren, minden társadalmi kasznál tapasztalható cinizmus nem születtek magától, ennek a csunya betegségnak a esirája ott van a magyar közélet legfelsőbb fórumán: a parlamentben. Minden politikai animozitás nélkül menten minden politikai pártállástól, teljes tárgyilagossággal tekintve a parlament működését, az ugyancsak szánalmas képet nyújt. Nincsen meg benne semmiféle magasabb, nemesebb aspiráció, sőt a frázis értékére stílyedt a parlamentben minden, a mi a hétköznapi dolgok, s tárgyalás alatt lévő javaslatok matematikai bírálatán kívül esik. A vitákat csak a személyeskedések élekitik néha, de különben azok szerföltöt unalmasak. A parlamentben sohasem hangzik fel valamely magasabb eszme, a mely lelkesedésre ragadhatná a nemzetet. De ha tenne is valaki üdvös kezdeményezést, elfojtja a szigorú pártfegyelem, s a hatalomra való rideg féltékenység. Teljesen illuzoriussá vált az elvi kapacitáció, mert az a pártoknak egymással szemben való féltékenységénél fogva, még a legaprólékosabb formáságokra is lehetetlen. A kormány roppant erje s a hatalom polcán való nagy szilárdsága mellett az ellenzéki pártok összes szereplése meddő akadékoskodássá válik, s így az ellenzék nem is opponál csak a látszatra, a mi odavezet, hogy a parlamentből kivész a parlamentális lendület és élénkség. Másfelől a kormány hosszú állandósága a hosszú időn át felszaporodott elégtelen elemek, mint-hogy politikai irányváltások soha ki nem engeszteli őket, már kitörést keresnek. Ez teremtette meg az antiszemizmus vulkanikus kitörését, ez teremtette a nemzetiségek harcias tulkapásait, ez bomlasztja meg a társas élet terén a különben egymáshoz tartozó elemek együttes munkálkodását. Az egyetlen eszme, melyet a parlament a nemzet körébe kidobott, az antiszemizmus volt; erre a konkra azután ráesett a tömeg. A parlamentben is megsztozott rajta szépen kormánypart és ellenzék egyaránt. A parlamentnek voltak még más jelszavai is: a liberalizmus és a demokratizmus. Heteken, hónapokon át azon vitatkoztak, hogy ki a liberálisabb, ki a demokratiku-

sabb, és e mellett elfoglaltak olyan álláspontokat, teremtettek olyan jelenségeket, a mik a legbáfozottabb ellenfélben vannak a hangoztatott magasztos ideákkal. A liberalizmus nevében fölszították a fajgyűlöletet, vallási türelmetlenséget, megcsinálták a gentry-kérdést és a demokratizmus nevében oltárt emeltek az arisztokrácia, meg a klérus dicsősége számára. Szóval: megcsinálták a liberalizmust és a demokratizmust. És a magyar közélet terén csináltak egy merőben illiberális közfelfogást. A parlamentnek meg volt a hatása, de ez a hatás nem üdvös, nem egészséges. Meghamisította a közfelfogást és népszerűséget teremtett a magyar társadalomban olyan eszméknek, a melyek szegényre válnak ennek a kornak. A klérus befolyása minden irányban növekedett, s a klérus támaszkodva a parlament által teremtett felfogásra, hatalmi befolyását még izmosítani törekszik. Erre vall az a lázas tevékenység, mely a legutóbbi időben a a klerikális körökben nyilvánul. Pedig sehoh a világon nincsen a katolikus klérusnak olyan tekintélye, gazdagsága és befolyása mint nálunk. Ez odavezet, hogy egyre erősebb a felekezeti felfogás, mely legutóbb már az irodalom terén is álláspontot igyekszik hódítani magának. Sajnálatos jelenség, hogy a protestáns egyházban, különösen a ref. egyházban utánzóra talált a kath. klérus hierarchikus törekvése. A magyarországi református egyház a legutóbbi időben kétségtelen jelét adja annak, hogy hierarchikus vágyai vannak, s egyben-másban alig-ismert határt. Vallási türelmetlenség dolgában versenyez a kath. klérussal, s illiberális működésével megtagadja multját. A protestáns egyház is arra törekszik, hogy felekezeti irodalmat teremtsen és ezenkívül centralizálja az egyházi életet, a mi egyrésztől tönkretenné az autonómiát, másrésztől a hierarchia kiterjesztésére vezetne. A parlament cinizmusa semmiféle irányban nem nyilvánul olyan eklatáns módon, mint a közérkölesők felfogásában. A legutóbbi időben olyan dolgok történtek a parlamentben, a melyek általános felháborodást keltek, s alkalmasak annak a nézetnek a megszilárdítására, hogy a törvényeket nem szükséges okvetlenül megtartani. Ezek a példák a közérkölesők elfajulására vezetnek, a minek szomorú példái látjuk is már naponként a magyar közélet terén. Mind e bajokkal szemben a közélet másik nagy organuma, a sajtó, tehetetlen, mert a mai informatív zsurnalisztika rendszer mellett nem képes az országos áramlatok lektizdésére de sőt ezekkel szemben nem is harcolhat. Az országos áramlatok, a miket a parlament teremtett, átjárják az egész társadalmat, s azokat hírlapi cikkekkel paralizálni nem lehet. De meg manapság zsurnalisztika üzlet, s a lapok fennmaradásának kérdése is nagy szerepet játszik. A sajtónak számolnia kell a közönség izlésével, felfogásával és érzületével, mert különben a közönség elfordul tőle. A magyar sajtó önzetlen, becsületes, és hogy a mostani bajokon még sem segíthet, az nem rajta mulik. Csak a meghamisított közfelfogásnak, a magyar nép eredeti karakteréhez képest való megváltoztatása segíthet a bajokon. Erre kell törekednie mindenkinek, a ki a magyar közéletben most tapasztalható általános visszaesés helyett az egészséges fejlődést óhajlja. Egyelőre csak a becsületes eszmék és tisztult nézetek terjesztése lehet erre hathatós eszköz. — Így szid össze a kis darázs verő iratka mindenkit és mindent. Kár, hogy a kibontakozás módját is nem közli.

Színház.

A csók, vigjáték 3 felv. Irta Dóczy Lajos. Előadták január 7-én.

Tordai Mariskának, társulatunk kedves naivjának jutalomjátéka, kevés számú, de disztigvált közönség előtt. A jutalmazandó tehát szép erkölcsi sikert aratott azon élénk tüntetésben, a mellyel ugy kiléptek — két szép eszkrot is kapott — mint egyes jelenetei végén e válogatot közönség elhalmozta. Az érdem jutalma és a megérdemelt rokonszeny nyilvánulása volt ez, mely nem egyszer többet ér minden más anyagi haszonnál. S ezt valóban meg is érdemelte. Kedves kis Maritta volt s különösen a csók definíciójának elszavallásakor meleg és hévvel telt. Dombayné Blandája is dicséretet érdemel őszinte és értelmes alakításáért. Tóth A. Szobrinusa nem egy helyen igen szépen volt alakítva. Sajnos, hogy egyesek szerepek nem tudása által az összjáték élénkségét és elevenességét olyannyira meggyöngyítették s így ezen, nem egy helyen merészen fantasztikus vigjáték illuziójának hatását csorbították. Hevesiné gyönyörű apród volt.

Még az előadás közzenéjéről kell megemlékeznünk. Az egészet karmesterünk, Berki, komponálta. Az introkúció keringő-zenéje több igen szép zeneti gondolatot foglal magában és ügyesen van hangszerelve. A darab felvonásai közötti egy magyar-variációja szintén tartalmas gondolat. Elismerés illeti miattuk a szerzőt.

A nőuralom, vigj. 3 felvonásban. Irta Szigligeti E. Előadták jan. 8-án.

Ilon (Dombayné) minden áron uralkodni akar férje (Hevesi) fölött; s ebbeli törekvésében sok bonyodalmat idéz elő ugy a saját családjá, mint bátyja családjá körében is. Ezzel az egy mondatl el van mondva a darab meséje. A darab középpontja tehát Ilon. S e középpont jó kézbe jutott: Dombayné hévvel, őszintén és elég élénkséggel játszotta szerepét. Általában többekébe mindnyájokat dicséret illeti az összjáték egybevágó és élénk haladása miatt. Hevesi ügyesen verte vissza neje ostromait; Tordai és Moóri egy kissé passzív alakítást mutattak be.

Gasparone, operette 3 felv. Zenéjét szerzette Millöcker. Előadták jan. 9-én.

Gasparone ma másodsor került színre, de Moóri (Nazoni) játéka és folytonos kizdelme az énekrészekkel egészen színtelenné tette az egész előadást. Ehhez járult Hevesi Szindulfójának és Nyiregyházi Benodozójának erőltetett alakítása. Pedig Zombori Ilona (Carlotta) és Deák (Erminió gróf) határozottan jól voltak diszponálva. Deáknak „Ha én bandita lehetnék“ dala, nemkülönben a rabló-duettje (Zombori Ilonával) határozottan fénypontjai voltak az estnek. Zombori Ilona pedig szép csendes hangjával gyönyörűen uralkodott a karénekek összintonációján. Bánházi néha-néha szemmel láthatólag örült az életének. Szóra (Borsodiné) játékát tekintve, érdemes a kritikát szóra. Szólója is (táncdala) eléggé szépen sikerült.

Hétfőn (jan. 14-én) lesz a Dombay-pár ju-

talomjátéka Frou-Frou-ban. Meg vagyunk győződve róla, hogy közönségünk telt házzal tünteti ki kedveltjeit. Megérdemlik ok ezt nem csak játéuk előkelőségénél fogva, hanem mintegy viszonzásul is azon kellemes estékért, a melyeket nekünk eddig szereztek. S e jutalomjáték estéje sem fog ezek mögött maradni élvezetesség tekintetében.

A m. kir. postatakarékpénztár működése 1887-ben.

Azon nagybecsű jelentésben, melyet Baross Gábor közmunka és közlekedésügyi miniszter, miniszteriumának 1887-ben kifejtett működéséről a törvényhozás elé terjesztett, egy önálló fejezet a kir. postatakarékpénztár mult évi működéséről és elért eredményéről szól. A miniszter által közölt adatok mutatják, hogy e fiatal intézmény, melynek az a missziója, hogy a takarékosági szellemet az országban fejlessze és általánosítsa, örvedetesen fejlődik és erősödik. Ez adatokban általában közgazdasági életünk egy nagyérdékű processusa jut kifejezésre s ez eléggé indokolja, hogy a miniszter jelentését, melyet a statisztikai táblázatok egész serege egészít ki, e helyen behatóbban ismertesstük:

A miniszter azon kezdi, hogy a postatakarékpénztár intézménye a lefolyt évben is tovább haladt a fejlődés útján s működésének adatai bizonyítják, hogy a népesség körében egyre szélesbedő tért hódít magának. Hogy az intézmény szélesebbkörű igénybevétele lehetővé tétessék, a közvetítő hivatalok száma ismét szaporított. Az év elején 2000, az év végén ellenben már 2990 hivatal szolgált az intézet céljainak.

E közvetítő posta és távirala hivataloknál, valamint az intézet budapesti főpénztáránál, összesen 3.045,304 frt 56 kr tétetett be és 2.323,551 frt 68 kr visszafizetés eszközöltetett; a tiszta betétösszeg szaporulata ennélfogva 721,752 frt 88 kr volt. Az 1886. év végével fenállott 1.419,566 frt 08 krral együtt az intézet lét évi működésének eredményeként 2.141,318 frt 96 kr tiszta betétösszeg mutatkozik. A tiszta betétösszeg e szerint 1887. évben az 1886. végén fenállott álladéknak 50,8%-ával növekedett. A növekedésnek ezen aránya nemcsak kielégítőnek, hanem örvedetesnek is mondható.

A lefolyt évben 59,206 darab betétkönyveske állított ki (az 1886. év végével fenállott 85,517 darabbal együtt 144,723 darab volt forgalomban); végleg kiegyenlített pedig 33,784 drb; a fenálló betétkönyveskek száma tehát 25,422 darabbal szaporodott, és az év végével összesen 110,939 darab volt. Az 1886. évi 85,517 darabban szemben a szaporodás 29,7%-ot tesz. S miután a betétkönyveskek száma egyszerűen a betevők számát jelenti, elmondható, hogy az ország összes takaréktintézetei közül ma már a postatakarékpénztár bir a legfőbb betevővel. A betétkönyveskek túlnyomó része (69,39%) magyar nyelvű volt (1886-ban 70,58%), a német, nyelvékre 19,38% (1886-ban 21,13%) jutott. De az intézmény a nem magyar ajku honpolgárok részéről is növekvő érdeklődéssel találkozott, mert míg 1886-ban a tót, szerb stb. betétkönyveskek 8,29%-ot tettek ki, addig ez arányszám a lefolyt évben 11,23%-ra emelkedett. Ha a lakosság számát az 1887. év végével létezett betevők számával arányosítjuk, kiténik, hogy minden ezer lakos közül átlag 6 és fél, vagyis pontosabban minden 154-dik személy a postatakarékpénztár betevője, míg 1886. végével csak minden 200-dik személy vette azt igénybe. A fővárosban e részben fennálló viszony is hason arányban kedvezőbb, a mennyiben 1887. év végével már minden 23-ik személy bir postatakarékpénztári betétkönyveskével, 1886. év végével pedig csak minden 27-ik személy.

Érdekes a betevők foglalkozási statisztikája is, mely az alábbi adatokat tárja elénk: A betevők közt a tisztviselők és katonák 9,82%-ot, az értelmiség kereset (tanár, orvos, ügyvéd stb.) 4,60%-ot, a földműveléssel és erdőszellett foglalkozók 2,91%-ot, a gyáriparral foglalkozók 10,89%-ot, a kézműiparral foglalkozók 6,12%-ot, a szerzeményből élők 1,05%-ot, a házi eselések 2,72%-ot, a napszámosok 1,08%-ot, egyéb foglalkozásuak 21,80%-ot a tanulókat 21,82%-ot, a gyermekek 15,97%-ot, a jogi személyek 0,58%-ot képviseltek. Nem szerint volt: férfi 65,96%, nő 33,46%, jogi személy 0,58%. Irni tudó: 95,88%, irni nem tudó 4,12%.

Ez adatok alapján megjegyzi a miniszter, hogy a postatakarékpénztárt az elmúlt évben is a lakosságnak ugyanazon rétegei vették igénybe, mint az 1886. évben. Az értelmiségi, a kereskedő és iparos csoportok részeseése körülbelül megfelel azon aránynak, melyet ezen foglalkozások az össznépesedés számában elfoglalnak. Ellenben elvitázhatlan és sajnos tény, hogy a gazdasági közönség még mindig nem tanusit megfelelő érdeklődést az intézmény iránt, habár e tekintetben is a mult évilhez képest némi csekély javulás mutatkozik. Nagy elisméréssel szól a miniszter a tanítókat és iskolai hatóságok buzgóságáról, melyet a takarékosági hajlamnak az ifjúságban való felbresztése s ezzel a postatakarékpénztár támogatása érdekében kifejtettek.

A postatakarékpénztár értékpapír-üzletága a következő arányokat öltötte: Értékpapír vásárlása iránti kérvény beérkezett: 1887. évben 306, 1886. évben 308. Ezek alapján vásároltatt: 1887. évben 313,250 frt; 1886. évben 261,800 frt névértékű értékpapír. Ezen értékpapírokból járadékkönyveskékre a postatakarékpénztárnál letétbe helyeztetett: 1887. évben 105,150 frt, 1886. évben 175,300 frt, összesen volt tehát 1887. év végével letétben 250,450 frt névértékű különféle értékpapír. Járadékkönyveske kiállított az év folyamán összesen 91 drb, végleg kiegyenlített 32 drb, maradt 59 drb, az 1886. év végével fenállott 64 drbbal együtt 1887. év végével 123 drb volt forgalomban.

A betétek gyümölcsözötésére az 1885. évi IX. t. e. 5. §-ában kijelölt papírok közül kizárólag 5 százalékos papírráradék vásároltattott, még pedig 832,300 frt névértékben. 1886. évben vásároltattott 1.477,300 frt. Összesen tehát 2.309,600 frt.

Az 1887. évi vásárlások 88 frt 15 kr. átlagos árfolyamon történtek és a fenti 2.309,600 frt összes papírráradék átlag 92 frt 26 krba került, mely árfolyam mellett az intézetnek átlag 5,41%-nyi kamatozást nyújtott. Ezen értékpapírnak 2.130,899 frt 68 kr. vételárán kívül a 2.141,318 frt 96 kr. tiszta betétösszeg fedezetét képezi még az 1887. év végével fenállott 6699 frt 71 kr. készpénz és az 5993 frt 25 kr. folyószámlakövetelés.

* A súlyedő társadalom. Parlament. klérus. sajtó. Irta Brenus. Ára 30 kr. Singer és Wolfner bizománya.

A nyereség- és veszteségszámla szerint a postatakarékpénztár összes kiadásai 157,373 forint 54 krajcárt, jövedelmei pedig 100,428 frt 88 krt tettek, a kezelési hiány ennél fogva 56,944 frt 96 kr., mely az 1885. évi IX. t. c. 6. §. értelmében a postaforgalmi pénzekből előlegképpen fedeztetett. A postatakarékpénztár életbeléptetése érdekében még az 1885. évben fogantatosított, de az 1886. évben elszámolt 11,188 frtnyi előmunkálati költségnek az 1886. évre kimutatott 100,505 frt 35 kr. hiányból való levonása után az 1886. évi kezelést terhelő hiány tényleg 89,317 frt 35 kr. volt, mellyel szemben a fenti 1887. évi 56,944 frt 66 kr. hiány 32,372 frt 69 krral, vagy 37-24%-kal kisebb.

A fenti 157,373 frt 54 kr. kiadásból levonva a betevőknek fizetett 60,667 frt 55 kr. kamatot, a tulajdonképeni kezelési költség 96,705 frt 99 kr., mely összeget elosztva az 1887. év folyamán előfordult 544,969 ügyesetet számával, egy-egy művelet átlagos költsége 17¹⁰/₁₀ kr. az 1886. évi 19¹⁰/₁₀ kr. hason költséggel szemben. A külföldi intézetek költségeihez képest, a magyar postatakarékpénztár berendezését és szervezését épp oly egyszerűnek, mint jutányosnak kell tartanunk.

Jelentését a miniszter ekképen végzi: „A közvetítő szolgálattal megbízott postahivatalok működése a lefolyt évben a szabályszerű keretben mozgott és egészben véve igazolta azon várakozásomat, hogy a kezdet nehézségeinek leküzdése után, az itt-ott netán jelentkező visszasságok is szűnni fognak. Tapasztalati tény továbbá, hogy a postatakarékpénztár ügyének előmozdítására célzó eszközök sorában igen figyelemre méltó tényező magának a közvetítő hivatal vezetőjének személyes érdeklődése és serkentő közreműködése. Erre való tekintettel intézkedem, hogy azon postaalakalmazottak, akik a postatakarékpénztári szolgálattal feladatukat buzgón és sikeresen teljesítik, a szabályszerű jutalékon kívül, részben írásbeli elismerés nyilvánítása, részben pedig pénzbeli jutalom által s egyszersmind neveik nyilvánosságra hozatalával jutalmaztassanak. Hiszem, hogy e buzdításnak meglesz a maga jó hatása s a hivataloknak egyébként elismerésre méltó fáradozása az ügy érdekében újabb ösztönzést nyerend. Végül a közvetítő hivatalok számára további szaporítását helyezhetem kilátásba. Különös gondoskodásom tárgyát képezte a lefolyt évben is a postatakarékpénztár minél szélesebb körökkel való megismertetése és megkedveltetése. A sajtó ebbeli törekvésemet készséggel támogatta és az intézmény lényegéről, szervezeteiről és előnyeiről ismételtelen megjelent közlemények kétségkívül hozzájárultak ahhoz, hogy e közhasznú intézmény hazánkban is szilárd gyökeret verjen. Az arra hivatott tényezők egyetértő közreműködése ez irányban csak tövös hatást gyakorolhat s lehetővé teszi, hogy ez intézmény ügyletkört az igényeknek megfelelően fejlesszem és tökéletesítem.“

Szabályrendeleti javaslat

az 1886. XXII. t. c. 14. §-a értelmében Zombor szabad kir. város kötelékébe való felvételért követhető díj megállapítása tárgyában.

1. §.

Zombor szab. kir. város kötelékébe való felvételért járó díj fejében:

- azon belföldi honos, kinek zombori illetősége a törvény 10. §-a alapján elismertetik, 10 forintot;
- azon belföldi honos, ki a felvételt a törvény 11. §-a alapján, mint már a városban előbb települt kérelmezte, 20 frtot;
- azon belföldi honos, ki a felvételt a törvény 12. §-a értelmében település nélkül kérelmezte, 30 forintot;
- azon külföldi, ki a város kötelékébe való felvételének kilátásba helyezését kérte, 50 frtot tartozik a város szegényalapja javára lefizetni.

2. §.

A város kötelékébe való felvételt kimondó tanácsi határozat a felvételi díj fizetésére a kézbesítéstől számított nyolc napi záros határidőt tűz ki, melynek eredménytelen letelével a díj közigazgatási végrehajtás útján behajtandó.

3. §.

A városi törvényhatósági bizottságnak szabadságában áll különös figyelemre méltó okok, vagy rendkívüli érdemek méltánylása esetén az 1. §-ban megállapított felvételi díjat esetről esetre elengedni.

4. §.

A városban leteleplők ellen a törvény 9. §-a alapján emelhető kifogások kellő módon való érvényesíthetése és a törvény 10. §-a alapján négy évi helyben lakás és a városi közterhekhez való járulás alapján megszerzett helyi illetőség után a jelen szabályrendelet 1. §-ának a) pontja szerint megállapított díj pontos beszédhetése céljából a következők rendelkeznek:

A rendőrkapitányi hivatal köteles évenként az adókövetési munkálat befejeztével rendelkezésre bocsájtandó adókönyvek alapján azon adózókról, kik más községből akként költöztek a város területére, hogy a város terhének viseléséhez is hozzájárulnak, pontos nyilvántartási lajstromot készíteni s azt minden év október hó 1-éig a városi tanácsnak betérjeszteni, megjelölve egyúttal a nyilvántartási lajstromban felvett azon egyéneket, kik ellen az 1886. XXII. t. c. 9. §-ának a), b) és c) pontjai szerint kifogások emelését helyén levőnek találja.

5. §.

A városi tanács a rendőrkapitány által betérjesztett nyilvántartási lajstromot átvizsgálván, a kifogások iránt belátása szerint határoz, ezen

végzését az illetőnek kézbesített s a rendőrkapitányi hivattal is közli.

6. §.

A rendőrkapitányi hivatal a 4. §. értelmében vezetett nyilvántartási lajstromból azok névsorát, kik a városban való leteleplés óta 4 éven át folytonosan a város területén laktak és ezen idő alatt a város közterhehez állandóan hozzájárultak, és kiknek települése ellen a törvény 9. §-ában jelzett kifogásokat a városi tanács nem érvényesítette, minden év végével a városi tanácsnak betérjeszti.

A városi tanács az ezen névlajstromban megnevezett egyéneknek a város kötelékébe hivatalból való felvétele s az általuk fizetendő felvételi díj behajtása iránt határoz, s erről az illetőket, valamint a rendőrkapitányságot végzésileg értesíti.

7. §.

Jelen szabályrendelet a nagyméltóságú m. kir. belügyminiszter ur jóváhagyása alapján az 1886. XXII. t. c. 11. §-ához képest eszközözendő szabályszerű kihirdetéstől számított 30 nap után azonnal hatályba lép.

Beterjeszti 1889. január hó 7-én

Dr. Csihás Benő,
polgármester.

A kocsmában.)

Gyertyám tövig égett, végső lobogása
Most küzködik épen a szürke homályval;
Nem sokáig tart már s hű virrasztó társam
Lassankint elfogyva — elalszik és meghal.
Oh, csak engem kerül a nyugasztó álom,
Soh' sem érkezik meg elkészt halálom!

Elszédtek mind a mulató vendégek,
Egyes-egyedül csak én maradtam hátra:
Nincs is rajtam kívül széles e világom
Olyan sorsüldözött, elhagyatott árva!
Otthon mindenki forró szívek várnak
S én rám nyirkos, hideg falai szobámnak!

A kocsmáros is már lenyugodott szépen,
Kopott krétájával számlálgat álmában,
A pincér is, titkon elosonva tőlem,
Szendereg valahol a pitvar zugában.
Még a cimbalmos sem kiméli hurjait
S hangszerére dülve — nótákról álmodik.

Egyszer nekem is volt jó, meleg hajlékom,
A hol a szerelem oltártüze égett,
Hajh! de nem sokáig élvezhette lelkem
Háborítlanul a nagy gyönyörűséget!
Hitvány álbarát, ki az Istentől nem félt —
Szét rombolta csúful a családi szentélyt...

Virradni kezd, lassan megmozdul az élet,
A derék munkások dolguk után látnak;
Napi küzdelmükhöz új erővel fogva,
Kenyeret szereznek az egész családnak!
Oh, be szeretnék én ilyen munkás lenni,
Otthonvalóimnak kenyeret keresni!

Világosodik már amott az ég' alja,
Ideje, hogy innét én is odább menjek:
Olyan emelyítő ez a boros asztal,
Az a rongyos cigány s a sűrű füst-felleg...
No de, emelt fővel lépünk az utcára,
Nehogy a napszámos az urat sajnálja! —

Csupor Gyula.

* Mutató Csupor Gyula multkor méltatott költemény-kötetéből.
Kapható a szerzőnél N. Palánkán, vagy könyvtár útján 1 frtjával.

Naptár.

Január.

Havi és heti nap	Katholikus naptár	Protestáns naptár	Görög-orosz naptár
11 Pént.	Hyginus	Matild	30 Anysia
12 Szom.	Ernö	Probus	31 Melania
13 Vas.	F1 Vidor	F1 Vidor	10 J. 1889.
14 Hétfő	Felix pápa	Bódog	2 Szilveszter
15 Kedd	Mór apát	Mór	3 Malakiás

Felelős szerkesztő: Dr. MOLNÁR ISTVÁN LAJOS.

Helyettesíti:

Laptulajdonos és kiadó: BITTERMANN NÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

4636. sz.

k. ig. 1888.

Pályázati hirdetmény.

A topolyai járáshoz tartozó Ó-Morovica községben a segédjegyzői állás üresedésbe jövén, ezen állás választás utjánai betöltésére **f. évi január hó 30. napjának d. e. 10 órája** Ó-Morovica községhezához kitézetik.

Ezen állás javadalmazása 400 frt.

Felhívtnak mindazok, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az 1883. évi I. t. c. 6. §-a értelmében minősítésüket kimutató, kellőleg felszerelt kérvényeiket alólított főszolgabíróhoz f. évi január 26-ig annyival inkább benyújtsák, mivel később beérkező kérvények figyelemre vétetni nem fognak.

Topolyán, 1889. január 1-én.

Főszolgabíró hiv. táv.

König Gábor,

szolgabíró.

3-1

6466. szám.

kig. 1888.

Pályázat.

Bács-Bodrogh vármegyébe kebelezett Uj-Futtak községében üresedésben levő községi irnoki állásra — mellyel o. é. 300 frt évi javadalmazás van összekötve — ezennel pályázat nyitattik s választási határnapul **1889. évi január hó 24-ik napjának d. e. 9 órája** tüzetik ki.

Felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni kívánják, hogy ez iránti kérvényüket Bács-Bodrogh vármegyei törvényhatóságának 6. ex 1886. szám alatt alkotott szabályrendelete 9. §-a értelmében felszerelve, **január hó 22-ik napjáig** alulírott nál nyújtsák be.

Ujvidék, 1888. évi december hó 30-án.

Kolozsváry Sándor,

főszolgabíró.

3-1

Pályázat.

Vilóví községében megürült községjegyzői állásra pályázat nyitattik.

Felhívtnak pályázók, miszerint képesítettségüket igazoló bizonylattal felszerelt kérvényüket **1889. évi január hó 30-ig** alulírott nál nyújtsák be.

Ezen állással 600 frt évi készpénz fizetés és 150 frt lakbér átalány van összekötve.

A választás 1889. évi február hó 14-én délelőtti 9 órakor fog megtartatni.

Titel, 1888. évi december hó 29-én.

Horváth György,

szolgabíró.

3-2

Laibachi savanyított főzelék-répa.

Van szerencsénk a n. é. közönség szives tudomására juttatni, hogy nálunk mindenkor friss és jó minőségben különféle sajtok, túrók és conservált halneműek kaphatók, és pedig:

Sajtok:

Ementhali. **Limburgi.**
Groji. **Romatnor.**
Gorgonsola. **Hungária.**
Strachino. **Csemege-sajt** Skutek-féle.
Pármái. **Tejszin-sajt** Skutek-féle.
Imperial. **Badeni sör-sajt.**

Tátrai juh-turó és **Kárpáti turista csemege-turó** csinos dobozokban stb. stb.

Nemkülönben ajánljuk többi szakmánkba vágó árucikkeinket is, a legrealisabb eljárásról és pontos kiszolgálásról biztosítva vagyunk

kitűnő tisztelettel

MAYER és THUM

fűszer-, csemege-, gyarmat-áru és déligyümölcs-kereskedése a fekete sashoz

ZOMBORBAN,

szt-háromszágtér és basa-utca sarkán.

2-1

Különféle pezsgőborok, asztali és pecsenye-borok.

Francia és holl. cognac, orosz és chinai teak.

Pápai nyers- és felvágott főtt-sóda.